

afgive Forklaring. Hermed forbundne, nødvendige *Rejseudgifter* betales henholdsvis af Nævnet eller Raadet.

Denne Bestemmelses Optagelse i Loven staar i Forbindelse med Ønsket om Indførelse af offentlig og mundtlig Procedure ved Invalideraadet og Invalidenævnet. Dette Ønske har ikke kunnet imødekommes, allerede fordi en saadan Ændring af Sagernes Behandling for Raad og Nævn vilde være i Strid med de i øvrigt gældende Regler for Fastsættelsen af Renter til Invalidider m. v. Derimod har man Erfaring for, at det kunde være ønskeligt i en noget videre Udstrækning, end det paa Grund af manglende Hjemmel til Udgifternes Afholdelse hidtil har været muligt, at give Invalidider og Enker Adgang til efter Tilsigelse personlig at give Møde for Nævnet eller Raadet. Der er derfor i Loven optaget foranstaaende Bestemmelse, som svarer til § 49, Stk. 2, i Folkeforsikringsloven. *Merudgiften* ved denne Foranstaltning vil ikke blive væsentlig.

I *Folketingsudvalgets Betænkning* udtales, »at Ministeren over for Udvalget har erklæret, at han . . . ved Forhandling med Invalidenævnet og Invalideraadet vil søge gennemført den Praksis ved Behandling af Invalidesager, at der, ligesom ved Invalideforsikringsretten, i de Tilfælde, hvor der foreligger Tvivl om Bedømmelse af Invaliditetsgraden, sker Indkaldelse af vedkommende Invalid til at give Møde for Nævnet eller Raadet.«

7. I Loven af 1924 § 40 bestemtes det, at ingen af de i Henhold til Loven truffne Afgørelser kunde indbringes for Domstolene. Paragraffen har nu faaet følgende Ordlyd:

Saa vel Invalidenævn som Invalideraad skal i Tvivlstillfælde, inden den endelige Afgørelse træffes, forelægge Spørgsmaal, hvis Afgørelse beror paa en *juridisk* Fortolkning af Loven, for Socialministeren, hvis Fortolkning danner Grundlag for Afgørelsen.

Ogsaa denne Bestemmelse er tænkt som en Indrømmelse til Krigsinvalidernes Ønske om offentlig og mundtlig Forhandling for Nævn og Raad. Forannævnte Udformning af Paragraffen vedtoges i Folketinget efter Forslag af Socialministeren, tiltraadt af Udvalget, idet den oprindelige Affattelse havde givet Anledning til Tvivl.

8. Endelig indeholder nærværende Lov en Tilføjelse til § 42 i 1924-Loven, gaaende ud paa at bemyndige Invalidenævnet til i Samarbejde med Invalideforsikringsretten og